

Arrest

nr. 205 396 van 15 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HUBERT
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. HUBERT en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Vietnamese nationaliteit te bezitten en van etnische origine Kinh te zijn. U bent geboren op 27 oktober 1999 in het dorp Nghi Van, in het district Nghi Loc, provincie Nghe An. U bent katholiek. U woonde samen met uw grootouders in Nghi Van, uw ouders woonden elders in Vietnam. U ging naar school tot de twaalfde klas, vervolgens werkte u als landbouwer, kok, schoonmaker en in de bouwsector.

In 2013 werd u geslagen door de politie bij een actie van katholieken in Nghi Phuong.

Via uw werk leerde u iemand kennen die u voorstelde in het buitenland te gaan werken, hij regelde een visum voor u.

Op 3 augustus 2015 verliet u Vietnam met uw eigen paspoort, waarin een visum voor Letland stond. U reisde per vliegtuig naar Letland waar u diezelfde dag aankwam. U werkte in Letland op een boerderij. Op 7 september 2015 werd u in Letland opgepakt door de politie en vervolgens een maand opgesloten. Na uw vrijlating op 7 oktober 2015 regelde de smokkelaar uw reis naar Oekraïne. U reisde met de auto en te voet van Letland naar Oekraïne. Daar verbleef u in Kiev, waar u tot 28 augustus 2016 in een naaiatelier werkte. In Oekraïne begon u op uw Facebookprofiel negatieve informatie over de Vietnamese regering en over problemen in Vietnam te publiceren.

U wou naar Duitsland reizen, maar u werd in Oekraïne opgepakt door de politie op 1 september 2016. Twee weken later werd u vrijgelaten en zette u uw reis verder naar Slovakije. Vanuit Slovakije reisde u de volgende dag in een diepvriesvrachtwagen naar België.

U kwam aan in België op 15 november 2016. Op 17 november 2016 werd u opgepakt door de politie, twee dagen later werd u vrijgelaten. U verbleef bij uw broer, die in Brussel woont, en zocht werk. Op aanraden van andere personen vroeg u asiel aan op 7 februari 2017.

Rond februari 2017 werd uw Facebookprofiel verwijderd door de Vietnamese autoriteiten. In februari of maart 2017 maakte u een nieuw Facebookprofiel aan, waarop u verderging met het publiceren van negatieve informatie over de Vietnamese overheid. De politie bezorgde in mei 2017 twee oproepingsbrieven gericht aan u aan uw grootvader. De politie komt af en toe naar u vragen, uw grootvader werd ook één keer verhoord in het politiekantoor.

Bij terugkeer naar Vietnam vreest u in de gevangenis te belanden, mishandeld, gemarteld of gedood te worden door de politie omdat u negatieve informatie over de overheid verspreidde.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de volgende documenten neer: een grote hoeveelheid afdrucken van uw Facebookprofiel, twee oproepingsbrieven van de politie, een envelop, een kopie van uw identiteitskaart en een vertaling van een communiqué van het bisdom.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit om onderstaande redenen.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u **geen enkel origineel identiteitsdocument** voorlegt waarmee uw identiteit kan worden gecontroleerd. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij al het mogelijke doet om op zijn minst zijn identiteit te staven of een afdoende uitleg te geven waarom hij daartoe niet in staat is. Van uw identiteitskaart legde u slechts een kopie neer, die een geringe bewijswaarde heeft aangezien kopieën makkelijk door knip- en plakwerk verkregen kunnen worden. Bovendien bent u helemaal niet herkenbaar op de foto, die op de kopie van zeer slechte kwaliteit is. Vreemd genoeg liet u uw familie vanuit Vietnam naar België de originele oproepingsbrieven van de politie opsturen, maar dacht u er niet aan uw originele identiteitskaart te laten opsturen, u vroeg hen slechts een kopie ervan te faxen (zie CGVS, p. 5). Dat u er niet meer aan gedacht hebt uw originele identiteitskaart te laten opsturen en dat u niet gevraagd werd originele documenten te bekomen (zie CGVS, p. 5) is een weinig overtuigende verklaring voor het ontbreken van originele identiteitsdocumenten. Daarnaast is uw verklaring dat u niet weet waar uw geboorteakte ligt zeer stereotiep en weinig overtuigend (zie CGVS, p. 5). Ook uw verklaringen over het verlies van uw eigen Vietnamese paspoort, dat u zelf aanvraag in Vietnam in 2015 en waarmee u naar Letland reisde, overtuigen niet. Zo weet u niet of u het paspoort verloor in Oekraïne of in Slovakije en hebt u zelfs geen kopie van dat paspoort (zie CGVS, p. 5). Het ontbreken van originele identiteitsdocumenten en de weinig overtuigende verklaringen hiervoor zijn een negatieve indicatie voor uw algemene geloofwaardigheid.

Ten tweede diende u pas **laattijdig een asielaanvraag** in, waardoor de geloofwaardigheid, minstens de ernst van uw beweerde problemen in zeer ernstige mate ondermijnd wordt. Zo begon u volgens uw verklaringen vanaf het moment dat u in Oekraïne was, waar u rond oktober 2015 aankwam, met het publiceren van negatieve informatie over de Vietnamese overheid op uw Facebookprofiel (zie CGVS, p. 12). U verklaarde dat de Vietnamese politie u zoekt sinds het moment dat u in Oekraïne negatieve informatie verspreidde op Facebook (zie CGVS, p. 13). Op de vraag sinds wanneer de politie u dan zocht antwoordde u sinds september, oktober of november 2016 (zie CGVS, p. 13), wat helemaal niet overeenstemt met uw eerdere verklaring dat de politie u zoekt sinds u negatieve informatie begon te publiceren in Oekraïne. Ongeacht of de politie u zou zoeken sinds het najaar van 2015 of het najaar van 2016 dient opgemerkt te worden dat u pas op 7 februari 2017 asiel aanvraag. Op de vraag waarom u geen asiel aanvraag in Oekraïne, antwoordde u dat niet wist over asiel en dat Oekraïne geen lid van de Europese Unie is (zie CGVS, p. 10). Gevraagd waarom u in België enige tijd wachtte alvorens asiel aan te vragen antwoordde u dat u eerst rondzwierf en werk zocht, vervolgens raadden mensen u aan asiel aan te vragen omdat u geen werk vond, geen verblijfsdocumenten had en de taal niet sprak (zie CGVS, p. 3).

Hieruit blijkt dat niet zozeer het verkrijgen van bescherming wegens uw vermeende problemen met de Vietnamese autoriteiten uw doel was, dan wel het verkrijgen van een verblijfsstatuut dat u zou toelaten legaal te verblijven in België en hier te werken. Een dergelijke houding kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Een asielpcedure is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom niet te kunnen terugkeren naar zijn land, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u pas een asielaanvraag zou indienen ruim twee maanden na uw aankomst in België en geruime tijd nadat uw problemen begonnen in Oekraïne doet vermoeden dat asiel voor u nooit een prioriteit is gebleken. Het lijkt er dan ook sterk op dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming.

Ten derde **slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat u sinds uw aankomst in Oekraïne in oktober 2015 negatieve informatie over de Vietnamese overheid verspreidde op Facebook**. U kon niet aantonen dat u in Oekraïne reeds dergelijke informatie verspreidde (zie CGVS, p. 12). U beweerde dat het Facebookprofiel dat u toen gebruikte verwijderd werd door de Vietnamese autoriteiten in februari 2017, maar u legde geen enkel bewijs hiervan voor. Wanneer u gevraagd werd of u concrete aanwijzingen hebt dat de Vietnamese overheid uw profiel verwijderde, antwoordde u dat geen aanwijzingen hebt, maar dat sommige personen die zeiden dat ze van de politie of van de partij waren u waarschuwden te stoppen met negatieve propaganda (zie CGVS, p. 12). Van deze waarschuwingen legde u echter evenmin bewijs voor. Voorts merkt het CGVS op dat het wel heel toevallig is dat uw vorige Facebookprofiel verwijderd zou zijn in februari 2017, net in de periode van uw asielaanvraag op 7 februari 2017, en dat u in februari of maart 2017 uw nieuwe Facebookprofiel, waarvan u wel bewijzen voorlegde, zou aangemaakt hebben. Dit alles doet vermoeden dat u uw huidige Facebookprofiel aangemaakt hebt uit **opportunistische overwegingen** met het oog op uw asielaanvraag en dat uw vorige Facebookprofiel nooit bestaan heeft of dat u er op zijn minst in de periode voor februari 2017 toen u in Oekraïne en in België verbleef geen informatie op publiceerde die de Vietnamese overheid in een negatief daglicht bracht.

Ten vierde **slaagde u er niet in het CGVS ervan te overtuigen dat u gezocht wordt door de Vietnamese autoriteiten**. De politie zoekt u sinds u in Oekraïne begon met het publiceren van negatieve informatie op Facebook, zo verklaarde u (zie CGVS, p. 13). Echter bezorgde de politie pas geruime tijd later, in mei 2017, met name op 4 mei 2017 en 9 mei 2017, twee oproepingsbrieven op uw naam aan uw grootvader (zie vertaling oproepingsbrieven). Bovendien is het frappant dat deze brieven gedateerd zijn enkele dagen voor uw gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 18 mei 2017, wat, in samenspraak met de bovenvermelde opmerking over de datum van aanmaken van uw huidige Facebookprofiel, doet vermoeden dat deze brieven opgesteld zijn in functie van uw asielaanvraag. Met betrekking tot de oproepingsbrieven dient ook opgemerkt te worden dat u er niet in slaagde op een overtuigende manier aan te geven hoe de politie u kon identificeren en uw familie kon lokaliseren aan de hand van uw Facebookprofiel. U verklaarde dat er een familieregisterboek is, dat u een geboorteakte hebt en dat de politie weet op welk adres u woonde (zie CGVS, p. 13), maar dit verklaart niet hoe de politie het Facebookprofiel kon linken aan uw persoon. U vermeldde weliswaar uw naam H.T. op uw huidige en vorige Facebookprofiel (zie CGVS, p. 11), maar uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat er heel wat Facebookprofielen met de naam H.T. bestaan, waaruit op zijn minst geconcludeerd kan worden dat er talrijke Vietnamezen met deze naam zijn. Dat u uw foto toonde op uw Facebookprofiel (zie CGVS, p. 13) verklaart evenmin hoe de politie u vond, informatie uit het familieregister of uw geboorteakte kan immers niet gelinkt worden aan uw foto.

Uw verklaringen over uw grootouders die lastiggevallen worden door de politie overtuigen evenmin. De politie komt af en toe naar de woning van uw grootouders, uw grootvader is een keer verhoord op het politiekantoor – wat u overigens niet kan staven met documenten-, er werd bedreigd dat hij problemen zou krijgen met betrekking tot documenten van de gemeente en administratie als hij niet de waarheid zou vertellen over u, zo verklaarde u (zie CGVS, p. 14). U weet echter niet of uw grootouders dergelijke problemen hebben gehad (zie CGVS, p. 14). Nochtans bent u via een vrouw uit jullie buurt in contact met uw grootouders (zie CGVS, p. 5). Dat u enerzijds wel weet dat uw grootvader bedreigd is door de politie, maar dat u anderzijds niet weet of uw grootouders problemen hebben gehad tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Voorts is het opvallend dat u op uw huidige Facebookprofiel dezelfde naam hanteert als op uw vorige Facebookprofiel en dat dit profiel desondanks nog niet verwijderd is.

Op de vraag hoe dit komt geeft u een vaag en verward antwoord. Eerst verklaarde u dat u van iemand geleerd hebt hoe uw geheim te beschermen (zie CGVS, p. 12). Wanneer u gevraagd werd concreet uit te leggen wat u geleerd hebt, antwoordde u dat u het niet geleerd hebt, maar dat u aan mensen vroeg om uw geheim te beschermen (zie CGVS, p. 12). Op de vraag hoe die mensen uw Facebookprofiel dan beschermden bleef u het antwoord schuldig, u weet niet hoe ze het installeerden, u vroeg het aan een vrouw in Amerika van wie u enkel de voornaam, E., kent (zie CGVS, p.12). Hoewel rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd, u bent immers nog minderjarig, kan uw jonge leeftijd deze vage beschrijving niet vergoelijken.

Daarnaast is het opmerkelijk dat u nog steeds dezelfde naam hanteert op uw huidige Facebookprofiel ondanks het feit dat uw familie lastiggevallen werd door de politie. Als de politie daadwerkelijk uw Facebookprofiel verwijderde en uw familie lokaliseerde en lastigviel omwille van uw activiteiten op Facebook, zou verwacht worden dat u op uw huidige profiel een schuilnaam zou gebruiken om uzelf en zeker uw familie in Vietnam te beschermen.

Met betrekking tot uw huidige Facebookprofiel dient voorts opgemerkt te worden dat u beweerde dat veel mensen u zeiden te stoppen met het verspreiden van slechte informatie, maar dat u hier geen enkel bewijs van voorlegde (zie CGVS, p. 15). Nochtans legde u een stapel afdrucken van uw Facebookprofiel neer tijdens uw gehoor.

Voorts verklaarde u dat u de negatieve informatie en foto's enkel verspreidde op Facebook, u maakte geen gebruik van andere sociale media of andere manieren om dergelijke informatie te verspreiden (zie CGVS, p. 12). Dit sterkt verder het vermoeden dat uw huidige Facebookprofiel opgesteld is in functie van uw asielaanvraag. Als u werkelijk uit politieke en ideologische overtuiging dergelijke informatie verspreidde kan immers verwacht worden dat u gebruik zou maken van verscheidene kanalen en fora.

Hoewel uw huidige Facebookprofiel vol staat met publiek zichtbare foto's en artikels die verwijzen naar de politieke situatie, schandalen en dergelijke in Vietnam, soms postte u deze zelfs meermaals per dag, blijkt er nauwelijks spoor terug te vinden van uw politieke en ideologische overtuiging in uw andere Facebookactiviteiten. Uit de lijsten met foto's op Facebook die u leuk vond en waarop u commentaar gaf (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt immers dat het overgrote deel van de foto's op Facebook die u leuk vond of becommentarieerde alledaagse snapshots zijn. Ook het merendeel van de groepen waarvan u lid bent op Facebook (zie toegevoegde lijst) heeft geen politieke of ideologische boodschap. De "posts" die u leuk vond op Facebook (zie toegevoegde lijst) hebben ook grotendeels betrekking op privé-aangelegenheden. Dit contrast is een verdere aanwijzing dat de activiteiten op uw "wall" op Facebook louter in functie staan van uw asielaanvraag.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u in Vietnam nooit negatieve informatie over de overheid hebt verspreid (zie CGVS, p. 13). U bent nooit opgepakt of vastgehouden door de politie in Vietnam (zie CGVS, p. 13). U zou in september 2013 één keer geslagen zijn door de politie toen u samen met andere katholieken naar het Volkscomité van Nghi Phe ging (zie CGVS, p. 13), hiervan legde u geen bewijs voor. U riep dit echter niet in als reden voor uw asielaanvraag en u verliet in 2015 Vietnam niet omwille hiervan, u vertrok toen immers uit Vietnam om in het buitenland te gaan werken. Het incident in 2013 waarbij u geslagen werd was het enige probleem dat u ooit gehad hebt met de Vietnamese autoriteiten toen u zelf nog in Vietnam woonde (zie CGVS, p. 13).

Tot slot merkt het CGVS voor de volledigheid op dat u verklaarde sinds uw vertrek uit Vietnam deelgenomen te hebben aan vergaderingen van Viet Tan (zie CGVS, p. 14), wat u omschreef als een groep van Vietnamese vluchtelingen die naar het buitenland vluchtten, u legde hier echter geen enkel bewijs van voor. Voorts verklaarde u in Brussel deelgenomen te hebben aan een kerkbijeenkomst met Vietnamese pastoors die slachtoffers van het Formosa-schandaal willen helpen, hiervan legde u een foto voor (zie CGVS, p. 14). U was niet betrokken bij de organisatie van deze bijeenkomst (zie CGVS, p. 15). U riep uw deelname aan bijeenkomsten van Viet Tan en van de kerk niet in als reden voor uw asielaanvraag. U verklaarde expliciet dat het verspreiden van negatieve informatie op Facebook de enige reden is waarom de Vietnamese politie u zoekt (zie CGVS, p. 12).

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. De kopie van uw identiteitskaart heeft enkel betrekking op uw identiteit, bovendien dient opgemerkt te worden dat de bewijswaarde ervan gering is gezien het een kopie is. De afdrucken van uw Facebookprofiel tonen hoogstens aan dat u sinds enkele maanden artikels en foto's over Vietnam postte op uw Facebookprofiel, maar vormen geen bewijs dat u vervolgd of gezocht wordt door de Vietnamese autoriteiten. De oproepingsbrieven van de politie zijn gezien uw weinig overtuigend relaas niet voldoende om aan te nemen dat u gezocht wordt door de politie.

De envelop toont hoogstens aan dat u post hebt ontvangen uit Vietnam. De vertaling van het communiqué van het bisdom van Xa Doai is een beschrijving van een incident in september 2013, u wordt niet persoonlijk vermeld in dit document, dat bovendien geen betrekking heeft op de door u

ingeroepen vrees. Over het geheel van documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Vietnam een hoge graad van corruptie heerst. Bijgevolg is de bewijswaarde van Vietnamese documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas relatief.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het dossier die de toekenning van een Subsidiaire Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 23 oktober 2017 in een eerste middel een schending aan van "artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 57/6, alinea 2 en 62 van de wet van 15.12.1980, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de overduidelijke beoordelingsvergissing, van de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur, alsmede de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen".

Aangaande zijn identiteit meent verzoeker dat zijn verklaringen "over zijn familie, activiteiten en levensstijl in Vietnam de Belgische autoriteiten een voldoende nauwkeurig idee [kunnen] geven over zijn identiteit met betrekking tot de motieven voor zijn asielaanvraag en zijn vrees voor vervolging". Hij klaagt aan dat "er geen rekening wordt gehouden met de minderjarigheid en derhalve de kwetsbaarheid van verzoeker in geval van terugkeer".

Wat zijn laattijdige asielaanvraag (verzoek om internationale bescherming) betreft, wijst verzoeker op "zijn minderjarigheid en zijn bijzondere kwetsbaarheid". Volgens hem "dient er rekening gehouden te worden met de chronologie van de beschreven gebeurtenissen (geholpen door een smokkelaar, diepe eenzaamheid als minderjarige zonder begeleiding van zijn familie, effectieve detentie, precaire reizen naar verschillende landen, enz.)". Hij legt uit dat hij Vietnam voor het eerst verliet en niet op de hoogte was "van al de noodzakelijke stappen die moeten genomen worden om de bescherming van asielinstanties te verkrijgen" en hij is van oordeel dat een minderjarige niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor zijn daden en handelingen op dezelfde wijze als een volwassene wanneer er geen voogd wordt aangewezen.

Hij stelt zijn dat hij in oktober 2015 begon met zijn kritische activiteiten op Facebook, dat de Vietnamese overheid dit opmerkte en besloten heeft om in februari 2017 zijn Facebook-profiel te verwijderen en dat verzoeker een nieuw profiel aanmaakte zodra hij in België was aangekomen. Volgens hem "was het de taak van het CGVS om verplicht rekening te houden met de kwetsbaarheid van verzoeker als gevolg van zijn leeftijd en om te oordelen over zijn vrees bij terugkeer gezien het feit dat het niet betwist is dat verzoeker in ieder geval een nieuw Facebook-profiel heeft aangemaakt en in de ogen van de Vietnamese autoriteiten kritische en verwerpelijke opmerkingen heeft geuit".

Verzoeker klaagt aan dat de commissaris-generaal "niet op adequate wijze de vrees van verzoeker bij terugkeer onderzocht" heeft.

Hij wijst op de door hem voorgelegde oproepingsbrieven, op het feit dat de Vietnamese autoriteiten hem lokaliseerde *“omdat zijn Facebook-profiel in zijn naam geopend werd en zijn foto heeft”* en op zijn activiteiten in België voor de vereniging Viet Tan en voor de kerkvergaderingen *“met Vietnamese priesters die de slachtoffers van het schandaal omtrent het vervuilende bedrijf “Formosa” helpen”*. Hij herhaalt dat er geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *“van artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980, zoals gewijzigd door de wet van 15/09/2006, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de overduidelijke beoordelingsvergissing, van de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur, alsmede de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen”*.

Hij wijst erop *“dat de situatie in zijn land van oorsprong, zijnde Vietnam, bijzonder onstabiel blijft en dat de overtredingen van de mensenrechten blijven voortduren, hetgeen elke terugkeer voor verzoeker bijzonder moeilijk maakt”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“te vernietigen en hem de subsidiaire bescherming van vluchteling toe te kennen”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *“Vietnamese ID-kaart”*.

Ter terechtzitting legt verzoeker fotokopieën voor van *“identiteitskaart”, “geboorteakte”, “verklaring bisschop + vertaling”* en *“verklaring diocese + vertaling”*, waarvan hij de originelen toont.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Vietnam uit vrees voor problemen omwille van zijn kritische uitingen op zijn Facebook-profiel. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers asielaanvragen.

2.4.2. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*“réfugié surplace”*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging.

De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *“Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects”*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *“Note on réfugié sur place claims”*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié”*, Genève, 1992, 96).

2.4.3. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Vietnam problemen zou kennen omwille van het feit dat hij zich sinds zijn vertrek negatief zou hebben uitgelaten ten aanzien van Vietnam, noch dat de Vietnamese autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Verzoeker gaf zelf aan dat hij in Vietnam nooit negatieve informatie over de overheid heeft verspreid (gehoor, p. 13), dat hij nooit opgepakt of vastgehouden werd (gehoor, p. 13) en dat hij Vietnam verliet met zijn eigen legale paspoort. Aldus stond hij voor zijn komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Vietnamese autoriteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit Oekraïne en België. Temeer gezien verzoeker niet aannemelijk maakt hoe de Vietnamese overheid het Facebookprofiel aan verzoeker kon linken, daar uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er veel Facebookprofielen met zijn naam zijn.

2.4.4. Verder stelt de Raad vast dat verzoekers *“kritische”* activiteiten op Facebook blijken te geven van louter opportunistische overwegingen, eerder dan van diepgaande Vietnam-kritische politieke en/of ideologische overtuigingen. Zo kan verzoeker geen bewijs voorleggen van zijn eerder Facebook-profiel, dat hij in Oekraïne had, maar kan hij enkel screenshots voorleggen van het profiel dat hij sinds zijn verblijf in België en sinds zijn asielaanvraag aanmaakte. Uit dit laatste profiel blijkt - zoals toegevoegd aan het administratief dossier - dan weer dat verzoeker weliswaar politiek getinte boodschappen plaatst op zijn tijdlijn, maar dat zijn overige activiteiten op Facebook zich voornamelijk beperken tot het *“liken”* of becommentariëren van niet-politieke foto's of posts van anderen en tot lidmaatschappen van niet-politieke Facebookgroepen. Bovendien gaf verzoeker toe dat hij geen gebruik maakt van andere sociale media of manieren om zijn politieke en/of ideologische boodschap te verspreiden (gehoor, p. 12). Ook in Vietnam heeft verzoeker nooit eerder negatieve informatie over de overheid verspreid (gehoor, p. 13) en evenmin kan uit verzoekers verklaringen in het administratief dossier een gedegen politieke overtuiging blijken.

2.4.5. Daarenboven kan verzoeker geen bewijs voorleggen van de problemen die hij gekend zou hebben omwille van zijn Facebookactiviteiten. Zo kon hij geenszins hardmaken dat de Vietnamese overheid zijn vroegere Facebookprofiel verwijderde in februari 2017, gezien hij het bestaan van dit profiel niet aantoonde en hij bovendien over geen enkele concrete aanwijzing beschikt dat de beweerde verwijdering ervan het werk zou zijn geweest van de Vietnamese autoriteiten (gehoor, p. 12). Tevens kan verzoeker niet verklaren waarom deze autoriteiten zijn huidig profiel onder dezelfde naam nog niet hebben verwijderd (gehoor, p. 12). Evenmin kan verzoeker stukken voorleggen die aantonen dat hij via Facebook nog steeds wordt lastiggevallen omwille van zijn huidig Facebookprofiel, terwijl hij aangaf dat *“Er zijn veel mensen op mijn fb die zeiden dat ik moest stoppen met het verspreiden van slechte info. [...] Die komen een boodschap achterlaten dat ik moet stoppen met verspreiden van slechte info.”* (gehoor, p. 15) en hij wel talrijke screenshots toonde van zijn eigen posts op zijn tijdlijn.

2.4.6. De door verzoeker voorgelegde oproepingsbrieven kunnen zijn beweerde problemen ook niet staven, gezien deze niet vermelden waarom verzoeker gevraagd wordt zich aan te bieden bij de politie. Verzoeker kon overigens niet uitleggen hoe de politie hem aan de hand van zijn Facebookactiviteiten heeft geïdentificeerd noch hoe ze bij zijn grootouders terecht kwamen, gezien uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er veel Facebookprofielen zijn onder dezelfde naam als verzoeker. Bovendien is het opvallend dat deze convocaties dateren van 4 mei 2017 en 9 mei 2017, zijnde enkele dagen voor zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken op 18 mei 2017.

Dat verzoeker zelf weinig belang/geloof hecht aan de bedreigingen en convocaties aan het adres van zijn grootouders volgt nog uit het feit dat verzoeker niet eens wist of zijn grootouders werkelijk problemen kregen met papieren van de gemeente en administratie, zoals nochtans bedreigd werd (gehoor, p. 14). Er kan dan ook geen bewijswaarde gehecht worden aan deze documenten.

2.4.7. Het is ook niet ernstig de Vietnamese autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de Vietnamese arbeidsmigranten in het buitenland - zoals verzoeker - die zich om opportunistische of om persoonlijke redenen (enkel) online politiek engageren in Europa en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Vietnamese staat.

2.4.8. De Raad ziet aldus geenszins in hoe verzoekers beweerd Facebookactiviteiten in Oekraïne en België bekendheid zouden genieten bij de Vietnamese autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Vietnamese autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. Hetzelfde geldt voor zijn deelname aan vergaderingen in België voor de vereniging Viet Tan en voor zijn deelname aan kerkvergaderingen "*met Vietnamese priesters die de slachtoffers van het schandaal omtrent het vervuilende bedrijf "Formosa" helpen*", aangehaald in het verzoekschrift, temeer daar hij tijdens zijn gehoor nog aangaf dat hij enkel problemen in Vietnam vreesde omwille van zijn Facebookactiviteiten (gehoor, p. 12).

2.4.9. Dat verzoeker in werkelijkheid geen vrees voor vervolging koestert omwille van zijn Facebookactiviteiten, waarmee hij startte eind 2015 en waardoor hij beweerdelijk eind 2015 dan wel eind 2016 reeds problemen kende met de Vietnamese overheid (gehoor, p. 12-13), wordt bevestigd door de vaststelling dat verzoeker geen internationale bescherming vroeg in Oekraïne en ook na zijn aankomst in België nog twee maanden wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om een dergelijk verzoek in te dienen, en zelfs eerst naar een ander land doorreisde, is dan ook een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vervolging.

2.4.10. Ter terechtzitting toont verzoeker zijn originele "*identiteitskaart*" (waarvan een kleurenfotokopie reeds werd toegevoegd aan het verzoekschrift) en originele "*geboorteakte*". Hij legt hiervan tevens zwart-witfotokopieën neer ter zitting. De Raad merkt op dat verzoeker pas op heden zijn originele identiteitskaart toont, hoewel hij reeds bij de aanvang van zijn asielprocedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd gewezen op het belang van originele bewijsstukken (vragenlijst DVZ, voorafgaand advies) en hij eerder nog andere originele documenten liet overmaken vanuit Vietnam (gehoor, p. 5). De Raad stelt vast dat verzoeker plots wel een identiteitskaart kan neerleggen maar nog steeds geen paspoort. De commissaris-generaal wijst er trouwens terecht op dat verzoeker niet aantoonbaar zijn paspoort daadwerkelijk te zijn verloren en stelt "*Zo weet u niet of u het paspoort verloor in Oekraïne of in Slovaakse en hebt u zelfs geen kopie van dat paspoort (zie CGVS, p. 5)*".

Over zijn geboorteakte beweerd verzoeker ten tijde van zijn gehoor dan weer niet te weten waar het zich bevond (gehoor, p. 5). Hoe dan ook wordt de getoonde geboorteakte bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ten slotte wijst de Raad er nog op dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er in Vietnam een hoge graad van corruptie heerst, waardoor de bewijswaarde van beweerd officiële documenten dient beoordeeld te worden in het licht van verzoekers verklaringen die niet konden overtuigen.

2.4.11. De ter terechtzitting getoonde "*verklaring bisschop + vertaling*" van 26 juli 2017 en "*verklaring diocese + vertaling*" van 2 juli 2017 zijn duidelijk gesolliciteerde documenten in het kader van verzoekers verzoek tot internationale bescherming, waaruit niet kan blijken dat de verklaringen werden opgesteld op iets anders dan verzoekers eigen verklaringen. Bovendien vermeldt de "*verklaring diocese + vertaling*" van 2 juli 2017 dat verzoeker in Vietnam "*une victime du régime communiste*" was en hierdoor het land heeft moeten verlaten, terwijl verzoeker zelf toegaf zijn land in 2013 enkel te hebben verlaten om in het buitenland te gaan werken.

2.4.12. De overige gedurende zijn asielpcedure neergelegde stukken kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De enveloppe kan hoogstens aantonen dat hij post ontving vanuit Vietnam, maar hieruit kan noch de inhoud noch de bewijskracht van de opgestuurde stukken blijken. De voorgelegde vertaling van het communiqué van het bisdom van Xa Doai is een beschrijving van een incident in september 2013, waarin verzoeker niet persoonlijk vermeld wordt en dat hoe dan ook geen betrekking heeft op de door hem ingeroepen vrees.

2.4.13. Waar in het verzoekschrift meermaals gewezen wordt op "*zijn minderjarigheid en zijn bijzondere kwetsbaarheid*", merkt de Raad op dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te geven op welke wijze hiermee geen of onvoldoende rekening werd gehouden tijdens zijn asielpcedure, noch hoe zijn minderjarigheid of kwetsbaarheid zou hebben moeten leiden tot een andere beoordeling van zijn verzoek tot internationale bescherming. De Raad stelt vast dat verzoeker op 28 maart 2017 een voogd toegewezen kreeg, dat de voogd aanwezig was bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 1 september 2017 en dat de voogd tijdens en na dit gehoor het woord kreeg (gehoor, p. 3, 11, 14). Uit het gehoorverslag blijkt verder dat het gehoor goed verliep en noch verzoeker noch de voogd noch de advocaat maakte op het einde van het gehoor melding van enige problemen bij de behandeling van (de procedure van) het verzoek om internationale bescherming. Verzoeker was ten tijde van zijn gehoor overigens 17 jaar en 10 maanden oud, waardoor van hem verwacht kon worden dat hij de feiten die aanleiding gaven tot zijn verzoek om internationale bescherming wel degelijk volwaardig kon uiteenzetten.

2.4.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Vietnam een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De loutere ongestaafde stelling in het verzoekschrift "*dat de situatie in zijn land van oorsprong, zijnde Vietnam, bijzonder onstabiel blijft en dat de overtredingen van de mensenrechten blijven voortduren, hetgeen elke terugkeer voor verzoeker bijzonder moeilijk maakt*" kan niet aantonen dat er in Vietnam een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK